Jó, třešně zrály Waldemar Matuška

	C		G7		C			
1.	Jó, tře	šně zrá	ly, zrov	na třeš	ně zi	rály,		
				F		_	G	
	sladký	třešně	zrály a	vlahej	vítr	vál,		
	C	G7	Ami		Dmi7		G7	C
	a já k	horám	v dáli,	k těm i	modı	ejm	horám '	v dáli,
		E7	AmiF	D	mi7	G7	C	
	sluncer	m. kter	ý pá–lí	, tou de	obou	stác	lo hnal.	

- R: Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály, sladký třešně zrály, a jak to bylo dál?
- Tam, jak je ta skála, ta velká bílá skála, tak tam vám holka stála a bourák opodál,
 - a moc sa na mne smála, zdálky už se smála, i zblízka se pak smála a já se taky smál.

R:

 Řekla, že už dlouho mě má ráda, dlouho mě má ráda, dlouho mě má ráda, abych prej si ji vzal,

ať nechám ty svý stáda, že léta pilně střádá, jen abych ji měl rád a žil s ní jako král.

R:

4. Pokud je mi známo, já řek' jenom: "Dámo, milá hezká dámo, zač bych potom stál?

Ty můj typ nejsi, já mám svoji Gracy, moji malou Gracy, a tý jsem srdce dal."

R:

- 5. Jó, u tý skály dál třešně zrály, sladký třešně zrály a vlahej vítr vál,
 - a já k horám v dáli, k modrejm horám v dáli, sluncem, který pálí, jsem hnal svý stádo dál.